

»Jeg bliver nødt til at tro på, at der er en eneste ene«

■ Jyllands-Posten mødte fire singler til en snak om kærligheden. En har næsten opgivet den eneste ene. En anden har nok lige mødt hende.

MORTEN VESTERGAARD

morten.vestergaard@jp.dk

Interviewet er egentlig slut, men Brit Sørensen har noget, som hun gerne vil sige. Hun er en af de fire singler, som har Jyllands-Posten har mødt til en snak om kærligheden og troen på den eneste ene.

»Det kan være surt at date, og jeg møder ofte trælse mænd. Men jeg bliver nødt til at holde fast i troen på, at der findes en eneste ene for mig, at jeg kan finde en soulmate, én, som jeg bare passer sammen med,« siger Brit Sørensen, 36 år, der har sit eget sportsbrandingfirma, og som har været single i fire år.

De fire singlers syn på kærligheden illustrerer danskerens svar på, om de tror på en eneste ene. I Jyllands-Postens rundspørge er danskerne delte. Det samme er de fire. Den 45-årige musiker Peter Nielsen forlod for nylig sin kæreste gennem 20 år. Han mener, at han faktisk siden har fundet sin eneste ene.

»Hende, jeg var sammen med i 20 år, passede jeg nok 80 pct. sammen med. Vi gik

begge op i musik, vi havde fælles venner og værdier. Alligevel har jeg godt vidst, at det ikke var 100 pct.«

Nu har han mødt en anden kvinde, men er single, da hun har en anden kæreste.

»Men for mig passer vi 100 pct. sammen. Hun er en soulmate. Jeg har aldrig haft lyst til at få børn, men det har jeg nu. Hun får mig til at se nye sider af mig selv. Vi taler og taler sammen, men vi løber ikke tør for noget at sige,« siger Peter Nielsen.

Vi jagter den perfekte

I en anden ende af den romantiske skala er Pia Damsgaard Bech, 34 år og single på ottende år.

»Jeg er nok i dag i den fase, hvor jeg tænker, at det ikke er sikkert, at jeg møder nogen, som jeg skal dele mit liv med. Sådan har jeg ikke altid haft det, det har været hårdt at være single,« siger hun, der som indehaver af firmaet Singlespot, der laver arrangementer for singler i Aarhus, har både et privat og professionelt blik på kærligheden.

»Jeg tror, at mange jagter den perfekte partner, der kan opfylde alle behov i livet. Men måske er der ikke sådan en person for alle. Måske skal nogle have et menneske, de taler fortroligt med, og et an-

det menneske, de har sex med.«

Den 55-årige havearkitekt Finn Madsen fra Horsens har forberedt sig til interviewet ved at lave et ark papir med en liste over de ting, som han tiltrækkes ved, når han møder en kvinde. Først er der udseende, det næste er værdier, herefter kommer adfærd og til sidst praktiske forhold. Altså f.eks. om hun bor i Horsens eller omegn.

Finn Madsens ark udløser smil og diskussion. Nogle omkring bordet mener ikke, det er så romantisk at sætte forelskelse på en formel. Sådan skal det dog ikke opfattes, forklarer Finn Madsen.

Det bliver sværere

»Det er en refleksion over, hvad jeg har erfaret, at jeg tiltrækkes af. Min tidligere kone og jeg var på mange måder modsætninger. Det fungerede i mange år, men til sidst gjorde det ikke,« siger Finn Madsen, som fortæller, at han selv siden førte sin eks-kone sammen med sin egen ven – fordi han mente at kunne se, at de passede bedre sammen.

De to er stadig sammen i dag, mens Finn Madsen har haft fire kærester på fire år, men lige nu er single.

»Jeg ved ikke, om jeg tror

på én eneste ene. Flere af de kærester, jeg har haft de seneste år, kunne være blevet min eneste ene, men de blev det ikke, fordi jeg ikke havde ro på mig selv. Det arbejder jeg for tiden på at få.«

Brit Sørensen erkender, at hun som 36-årig singlekvinde har travlt, hvis hun vil have børn – og det vil hun. Hendes veninde er for nylig blevet mor alene efter kunstig befrugtning.

»Det har da påvirket mig, men som udgangspunkt vil jeg have hele pakken med en mand og en familie. Men jeg må også erkende, at det faktisk bliver sværere at møde en eneste ene. Jo ældre jeg bliver, og jo bedre jeg lærer mig selv at kende, jo mere bevidst bliver jeg om, hvad jeg vil have, og hvad jeg kan lide – og ikke kan lide,« siger Brit Sørensen.

De billeder hun får i hovedet, når hun taler om den eneste ene, er mere end 15 år gamle, da hun havde en kæreste i tre år:

»Han var måske min eneste ene. Det er ikke sådan, jeg stadig drømmer om ham, for vi har nok udviklet os forskelligt, hvis jeg mødte ham i dag. Men hvis jeg dengang havde kendt mig selv, som jeg gør i dag, havde jeg nok ikke forladt ham.«

»Jeg bliver nødt til at holde fast i troen på, at der findes en eneste ene for mig,« siger Brit Sørensen (t.v.), der her sidder sammen med tre andre singler, som Jyllands-Posten har mødt til en snak om kærlighed. De øvrige er fra venstre Finn Madsen, Pia Damsgaard Bech og Peter Nielsen.

Foto: Thomas Emil Sørensen

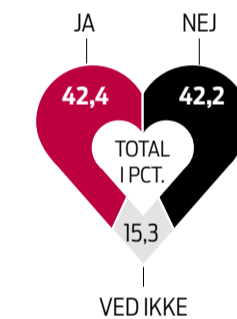
W | Wilke

Måling baseret på i alt 1.078 internetinterviews med et repræsentativt udsnit af danskere uge 50-51 2014.

Citeres analyserne i andre medier, skal kilde oplyses: "Wilke for Jyllands-Posten"

Tror du på den eneste ene?

Tror du på "den eneste ene" i betydningen, at der er ét andet menneske, som du passer bedre med end alle andre i et parforhold?

JP-grafik: RINA KJELDGAARD

Vi leder efter en eneste ene

Kærlighed: Flere end 4 af 10 danskere tror på den eneste ene. Det viser, at vi higer efter det perfekte liv, lyder det fra både psykologer og sociologer.

MORTEN VESTERGAARD

morten.vestergaard@jp.dk

Det skal helst sige "klik", når man holder armene om hinanden. Det er lige der, verden falder på plads.

Forelskelse kalder de det på film, og der handler det jo ofte om to mennesker, der er skabt for hinanden. De er hinandens eneste ene, som det hedder.

Men det er ikke kun i filmene, at hovedpersonerne tror på den slags.

I en rundspørge, som Wilke har foretaget for Jyllands-Posten, svarer 42 pct., at de

tror på en eneste ene i den betydning, at der findes et andet menneske, som de passer bedre sammen med end alle andre i et parforhold.

Men hvordan hænger det sammen med, at vi bliver skilt i et omfang, så man kunne tro, at der ikke længere er tiltro til kærligheden og knus, hvor det siger klik?

Fra flere parterapeuter, psykologer og sociologer lyder det, at det romantiske ideal om kærligheden stadig har tag i os i en sådan grad, at det netop er jagten på den eneste ene, der får os til igen og igen at kaste os selv ind i nye parforhold – men at det

også er netop det syn på kærligheden, der får os til at opgive ægteskaber uden kamp, og som får os til at forblive singler år efter år.

Denne moderne fortolkning af romantik har endda fået et navn: Seriel monogami – altså at vi lever i en serie af parforhold.

»Det er en søgen efter helhed,« forklarer filosofen Anne Marie Pahuus, der er prodekan på Arts på Aarhus Universitet, og som er forfatter til en bog i serien "Tænkepauser" om kærlighed.

Vores syn på kærlighed kan spores tilbage til romantikken – altså den periode i

kulturhistorien i begyndelsen af 1800-tallet, hvor følelserne blev sat i centrum i menneskets liv. Indtil romantikken havde ægteskabet været en praktisk foranstaltning, der skulle føre slægten videre. Siden da har ægteskabet – eller i hvert fald idealet om ægteskabet – været forelskelsen.

Romantik er kulturarv

De romantiske tænkere trak på den antikke filosof Platons fortælling om, at et mennesket i sig selv kun er den ene halvdel af en kugle, og at man først bliver et helt menneske når, man finder sammen med en partner – sin bedre halvdel, om man vil.

»Det ideal er i dag stadig i høj grad en del af vores kultur, idet vi møder den i skønlitteratur og film. Og det er med til at fastholde forestil-

lingen om, at der er en eneste ene,« siger Anne Marie Pahuus, der også har et bud på, hvorfor det romantiske syn på kærligheden og forestillingen om, at der er en eneste ene, stadig er stærk.

»I dag bliver vi mødt med krav om, at vi skal planlægge vores liv og tidligt træffe mange valg. Derfor tiltrækkes vi af, at tilfældet råder, at vi uplanlagt møder den eneste ene. Altså at møde en anden person, som ser os som unikke. Så er det ikke længere kun op til os selv at blive dem, vi er.«

Signe Steenberger, der er psykolog på Center for Familieudvikling, mener, at idealet om den romantiske kærlighed både er en fordel og en ulempe i kærlighedslivet:

»Når vi opfatter forelskelse som noget, der dumper ned

til os som skæbne, så ser vi også kærligheden som noget, der kan forsvinde igen lige så pludseligt. Og så må vi ud for at lede efter den eneste ene frem for at tænke på et parforhold som noget, der skal plejes, vedligeholdes og udvikles. Vi fralægger os ansvaret for, om vores parforhold kan lykkes. Derfor er tanken om den eneste ene ikke god for vores kærlighedsliv, hvis den ikke kombineres med lidt realisme og en fælles indsats.«

Vil opfylde egne behov

Steenberger peger på, at vi i den vestlige verden lever i en individualiseret kultur, hvor vi er fokuserede på vores egne behov. Mange af de par, som kommer hos hende i terapi, ser ikke deres parforhold som et fælles projekt. De er fokuserede på, at den

– igen og igen

anden skal lave sig om, så vil alt komme til at fungere. Første skridt er derfor, ifølge psykologen, at se, at begge har en andel i problemet og løsningen.

»Mange par kan få den tanke: Jeg troede, du var min eneste ene, men det er du ikke, så nu må jeg videre og finde den eneste ene, der kan opfylde mine behov.«

Både Signe Steenberger og andre vurderer, at den sociale accept af skilsmisse kan være med til at forstærke jagten på den eneste ene. For blot et par generationer siden var det ikke en reel mulighed at blive skilt. Det er ændret, bl.a. fordi kvinderne er kommet ud på arbejdsmarkedet og dermed ikke længere er økonomisk afhængige af deres mænd.

Sociolog og fremtidsforsker Birthe Linddal Jeppesen,

vurderer, at den tendens vil blive mere udtalt i fremtiden. Den serielle monogami vil accelerere, da det i jagten på det perfekte parforhold er svært at stille sig tilfreds.

Ny generation – nye behov

Hun vurderer, at danskerne generelt er mindre romantiske, end de forsøger at give udtryk for.

Det ser hun bl.a. i den omfattende brug af netdating, der kan ses som et stort katalog, hvor man kan lede efter den størrelse og øjenfarve, som man ønsker.

»Det handler om ønsket om reproduktion, og det er ikke særlig romantisk. Samtidig kan man se, at langt de fleste gifter sig med et menneske fra den samme sociale klasse som sig selv. Det er jo i høj grad et rationelt valg, men det vil man ikke ind-

rømme, fordi det helst skal være en romantisk kærlighed,« siger hun.

Parterapeut Gitte Sander er ikke overrasket over, at så mange svarer, at de tror på den eneste ene. Det handler om at få opfyldt et grundlæggende menneskeligt behov for at få kærlighed, som kan spores tilbage til den ubetingede kærlighed, som forældre har til børn.

»De unge i dag er vokset op med et langt større fokus på barnets behov end i tidligere generationer. De er blevet spurgt: "Hvad tid har du lyst til at spise din madpakke? Har du brug for et knus? Hvad mærker du indeni?" Sådanne børn bliver meget bevidste om sig selv, og man kan forvente, at de kommer til at gå ud og lede efter en partner, som kan opfylde de behov, som de er bevidste

» En del skilsmisser sker, fordi folk har haft et billede af, hvad den eneste ene skulle rumme. Så tænker de: "Der må findes en bedre derude".

Gitte Sander, parterapeut

om, at de har – altså den eneste ene,« mener Gitte Sander, som i sin praksis møder par, som ønsker svar på, om de passer sammen.

»En hel del af skilsmisserne sker på baggrund af, at folk har haft et billede af, hvad den eneste ene skulle rumme. Så tænker de: "Der må findes en bedre derude, en, der bedre forstår mig og passer bedre sammen med mig",« siger parterapeuten.

Find en medspiller

»Det ærgerlige er så, at parret faktisk rigtig ofte netop har fundet sammen med en, der på 80 pct. af væsentlige parametre passer godt sammen med dem. Men at vi måske nogle gange tror, at vi kan få alt det, vi gerne vil have, i en og samme person. Prøv at læse datingprofiler. For at være partner skal du være

nærværende, lækker, pæn, veluddannet, sjov, humoristisk, følsom, sej, intens, afslappet, men seriøs og hårdtarbejdende osv. Og så hold det op imod dig selv, og se, hvor mange af de lange rækker af ønsker, der kan være til en potentiel partner, som du selv er i stand til at sætte flueben ved,« siger Gitte Sander.

Spørgsmålet er, hvad man så skal lede efter, hvis man hører til en af dem, der tror på, at der er en eneste ene.

Parterapeut Ingrid Ann Watson har et klart råd:

»Find en medspiller frem for en modspiller. Forhold, hvor parterne har flere ligheder end forskelle, fungerer generelt bedst. Det er bare lettere, hvis man er enige om, hvad man vil se i tv og ikke skal diskutere mange ting i hverdagen.«